

Endvidere opererer det ærede Medlem Hr. Borgbjerg ud fra det Synspunkt, at det kunde tænkes, at vi 5 Konservative, og i hvert Fald specielt jeg, ikke ønskede en Invalidelov gennemført i denne Samling. Men dette Synspunkt er ikke rigtigt; jeg hører netop til dem, der ønsker en saadan Lov gennemført, ønsker en Revision af den bestaaende Invalidere Lovgivning, og det er delvis ogsaa ud fra dette Synspunkt, jeg har højet mig. Det er bl. a. — naar vi taler om Venstres Presses Stilling — ud fra det Synspunkt, at der er al Grund til at tro, at i det Øjeblik Venstrepressen ser Lovforslaget gennemført, vil den ikke finde det formaalstjenligt at fortsætte den før omtalte bundperfidie Kampagne.

Jeg vil endvidere sige vedrørende min Argumentation, den Argumentation, der er fremkommet i et Interview med mig i „Berlingske Tidende“ for et Par Dage siden, og den delvise Argumentation, kan jeg indrømme det ærede Medlem Hr. Holstein, som jeg kom med før, at der efter min Mening er fuldkommen Overensstemmelse mellem disse to Argumentationer, bortset naturligvis fra de ganske smaa Afvigelser, der kan skyldes, at et Interview ikke gengiver Sagen med ens egne Ord. Jeg har udtrykkeligt fremhævet, baade i Interviewet og i de Bemærkninger, jeg kom med i Dag, at der ikke er nogen som helst af de Invalidere, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg vil beskytte, der faar sin Invalidere nedsat før den. 1. April 1928. Det vil med andre Ord sige, at der fra nu og indtil 1. April 1928 er Lejlighed til at gøre det om, der nu laves, saafremt Domstolens Opfattelse skulde give de 5 konservative Medlemmers Mening Ret.

Endelig vil jeg sige vedrørende Parlamentarismen, at jeg noterede alle de Kendsgerninger, de Ting, der finder Sted i Dag baade under Invalidere Lovgivningslovens og under Krisetoldlovsforslagets Behandling, for at vise, at det parlamentariske System har visse skæbnesvangre Mangler. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg forsøger paa at paa-vise, at disse Mangler særlig har vist sig i det konservative Parti, medens jeg derimod — og paa det Punkt kan vi neppe blive enige — mener, at de Afstemninger, der har fundet Sted, netop viser, at Socialdemokratiet har langt den største Del af Ansvaret.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg sluttede med at sige, at naar det konservative Parti overhovedet gjorde noget godt, var det altid paa Punkter og i Tilfælde, hvor det konservative Parti gik i Stykker. Dertil vil jeg sige: Lad os haabe, at den Dag maa komme, da Socialdemokratiet vil komme

til at gaa i Stykker, saa var der maaske Mulighed for, at Socialdemokratiet for første Gang kunde komme til at gøre noget godt.

Formanden: Vi har flere Sager paa Dagsordenen, og det er Hensigten at holde flere Møder i Aftenens Løb. Jeg vil derfor henstille til efterfølgende Talere at fatte sig saa kort som muligt.

Willesen: Til det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen skal jeg kun bemærke, at enten anerkender man et Princip, eller man forkaster det. Man prøver ikke paa at afvikle det gennem gradvise Indrømmelser. Den Maade, hvorpaa Indstillingen er sket, forekommer mig at være en halv Indrømmelse af den Art, man ikke med god Samvittighed kan gaa med til, og fordi det ærede Medlem ikke forstaaer mine Principper, kan de jo være lige gode for det.

Røde: Den højtærede Sundhedsminister har paaberaabt sig en Tale af mig vedrørende Ulykkesforsikringen til Fordel for en Revision af Invalidere Lovgivningen. Jeg er ganske enig med, hvad det ærede Medlem Hr. P. Munch har fremført om disse Loves Forskellighed. Jeg vil imidlertid gerne yderligere begrunde, hvorfor jeg under ingen Omstændigheder vil kunne give min Tilslutning til det Lovforslag, som her foreligger, medens jeg ubetinget kunde give den til Ulykkesforsikringsloven. Da forskellige ærede Medlemmer den Gang hørte mine Betragtninger med Velvillie, haaber jeg ogsaa, de vil høre mine Betragtninger med Velvillie nu, selv om jeg maaske ikke tør regne med, at det skal føre dem til et andet Resultat, hvad jeg dog vilde haabe.

Det Forslag, som foreligger til Revision af Invalidere Lovgivningen, vil i ingen Henseende tilfredsstille det Krav om Revision, der har været i Befolkningen. Den tidligere Lovs Upopularitet hvilede paa dens Ensartethed og de aldeles urimelige Forhold, som den ensartede Tildeling af Invalidere Lovgivningsrenten gav under de forskellige Kaar og sociale Forhold, som Invalidere nyderne levede under. Hvis det Forslag, som i Dag er til Behandling, ophøjes til Lov, vil den tidligere Lovs Upopularitet blive erstattet af den derefter følgende Lovs Upopularitet, hvilende paa lige det modsatte Grundlag. I Stedet for Ensartethedens Ubillighed under forskellige sociale Kaar sætter man i den nuværende Lov en Principløshed og en haabløs Uorden. Ligeegyldigt om man betragter denne Lov som en Forsikringslov eller som en Blanding af For-